

Máriin hlas

NÁBOŽENSKÉ A SPOLOČENSKÉ OTÁZKY RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI A OBCE KLČOV

Číslo: 2/2009

Ročník: XI.

Dátum vydania: jún 2009

ISSN: 1335-4213

Per Mariam ad Jesum - Cez Máriu k Ježišovi

Amantius Akimjak

V máji sme sa v našej farnosti pravidelne stretávali na *májových pobožnostiach k Panne Márii* a v júni máme *pobožnosti k Božskému Srdcu Ježišovmu*. Počas Litánií k Panne Márii sme rozjímali nad jej vlastnosťami, nad jej cestou k Ježišovi a prosili sme ju, aby aj nám pomohla čo najviac napodobňovať jej život, zasväcovali sme sa jej a prosili sme ju, aby aj nás doviedla k Ježišovi. Spolu s ňou sme zotrvali na modlitbách - ako kedysi apoštoli v Jeruzalemskom večeradle - a očakávali sme zoslanie Ducha Svätého, ktoré sa aj uskutočnilo, keď prišiel do našej farnosti otec biskup J. E. Mons. Prof. ThDr. František Tondra a udelil našim birmovancom sviatosť birmovania. Po skončení Turíc sme sa začali modliť *Anjel Pána* a spolu s Máriou uctievať Jej Syna Ježiša, zvlášť Jeho Božské Srdce, keď spievame Litánie k Božskému Srdcu Ježišovmu, klaniame sa mu v Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej a prosíme Ho, aby nás neustále požehnával.

(pokračovanie na strane 2)

Svet bude o to krajší, o čo budeme my lepší

Viktor Pardel

Nedeľa Zoslania Ducha Svätého je slávnosťou, ktorou končí Veľkonočné obdobie. V našej farnosti sme oslávili Turíce akoby dvakrát. O dva týždne skôr, ako naznačuje liturgický kalendár, sa v Klčove konala birmovka.

(pokračovanie na strane 3)

Rok svätého Pavla

Peter Pekarčík

Na záver Roku sv. Pavla, ktorý sa končí 29. júna 2009, si ešte na stránkach nášho časopisu priblížime niektoré jeho listy.

(pokračovanie na strane 4)

Európske voľby: čo to pre nás znamená?

Miroslav Fabian

Určite každý z Vás vie, že medzi 4. a 7. júnom 2009 si 375 miliónov voličov z 227 štátov zvolí nový Európsky parlament. Neexistujú žiadne iné voľby tohto druhu nikde na svete, aby sa fungovanie parlamentnej demokracie zabezpečovalo na takejto úrovni. Európsky parlament to pritom robí už 30 rokov.

Keď o tom premýšľate, pre kontinent, kde len nedávno ľudia na seba strieľali, zazerali na seba cez železnú oponu, alebo žili pod totalitným či diktátorským útlakom, je to pekný úspech.

Ale čo toto všetko znamená pre obyčajných ľudí? Prečo by ľudia mali v deň volieb odovzdať svoj hlas? Pre mnohých z nás Európanov je parlament stále neznámy a nie je nám celkom jasné, prečo by nám malo záležať na tom kto v ňom sedí. Počas môjho terajšieho pôsobenia, ako starostu obce, som mal možnosť zúčastniť sa pracovného pobytu v obidvoch európskych sídlach – Brusel, Štrasburg – preto sa pokúsím Vám to priblížiť.

(pokračovanie na strane 3)

Per Mariam ad Jesum - Cez Máriu k Ježišovi

(pokračovanie zo strany 1)

O úcte k Božskému Srdcu Ježišovmu sa dozvedáme zo zjavení sv. Margity Márie Alacoque (1647 – 1690). Osobitné významné zjavenie mala začiatkom roka 1674, keď kľáčala pred vystavenou Sviatosťou Oltárnou. Božské Srdce sa jej ukázalo na tróne

z plameňov, žiarivejšie ako slnko a priezračné ako krištál. Bolo ovinuté trňovým vencom – trne znamenali hriechy ľudí – a nad ním bol kríž.

A Ježiš jej hovorí: „Keby mi ľudia aspoň trochu splácali lásku láskou, zdalo by sa mi všetko, čo som pre nich urobil, len nepatrným...“ A naozaj, Najsvätejšie Srdce Ježišovo je symbolom a obrazom nekonečnej lásky Ježiša Krista. Táto láska nás pohýňa, aby sme ho aj my milovali. (porov. Lev XIII. encyklika: *Annum Sacrum*)

Srdce Ježišovo je plné milosrdenstva voči hriešnikom. Pán Ježiš hovorí: Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Choďte a naučte sa, čo to znamená: „Milosrdenstvo chcem, a nie obeť.“ Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov. (Mt 9, 12-13) Ježiš sa teda osobitným spôsobom ujal hriešnikov a preukazoval im milosrdenstvo. Ako dobrý pastier vyhľadával stratené ovce, aby nikoho nestratil z tých, ktorých mu dal Otec. Privádzal blúdiacich na cestu spásy. Nehľadá aj nás Pán Ježiš? Bojíme sa vari vrhnúť sa mu do náručia?

Srdce Ježišovo je plné dobroty a lásky. Pán Ježiš povedal: „Lúto mi je zástupu, lebo už tri dni sa zdržiavajú pri mne a nemajú čo jesť. A nechcem ich prepustiť hladných, aby nepoomdlievali na ceste.“ (Mt 15, 32) Ježiš mal teda vždy porozumenie pre potreby ľudí. V každej biede a úzkosti našli uňho útočisko. Hladným dal chlieb, chudobným ohlasoval radostnú zvesť, ujal sa utláčaných. No Kristus chce, aby sme našli uňho útočisko tiež v duchovných potrebách. Chce, aby sme vedeli, že jeho Srdce bije láskou pre nás.

Je krásne pozerať na Ježišovo Srdce ako symbol jeho nekonečnej lásky. Ešte krajšie je

mať ho vždy živého blízko seba, v Oltárnej sviatosti. Najsvätejšie Srdce, ktoré uctieваме, nie je mŕtve srdce, ktoré by nebilo, na ktoré by sme mohli iba spomínať. Je to Srdce živé, živé nielen v nebi, kde sídli oslávený Ježiš Kristus, ale je živé aj na zemi, všade, kde je Eucharistia. „V Eucharistii nás toto Božské Srdce spravuje a miluje, žije a prebýva s nami, aby sme aj my žili a prebývali v ňom...“ (porov. Benedikt XV.)

Kto by nemiloval toto prebodnuté Srdce? Kto by neopätoval lásku toho, ktorý nás tak veľmi miluje?! Kto by neobjal takého čistého Ženícha?!

Preto drahí veriaci aj my, milujme Ho, ako len môžeme, milujme a objímajme nášho Raneného, ktorému prebodli ruky i nohy, bok i srdce. Milujme Ho a prosme Ho so sv. Bonaventúrom: *Ježišu, spútaj milostivo a raň šípom svojej lásky naše ešte tvrdé a mnoho ráz nekajúce srdce.* A tak po slávnosti Prvého svätého prijímania i po birmovke snažme sa spolu s našimi deťmi, najmä s tými čo už prijali Ježiša v Eucharistii a taktiež s našou pobirmovanou mládežou horlivo zúčastňovať na júnových pobožnostiach k Božskému Srdcu Ježišovmu a upevňovať svoju lásku k Nemu i k našim blíznym.

To Vám zo srdca žela a vyprosuje Váš duchovný otec *Amantius Akimjak*, farár v Klčove.

Modlitba k svätému Pavlovi

*Svätý Pavol, apoštol plný horlivosti
a mučeník pre lásku Kristovu,
vypros nám hlbokú vieru, nezlomnú nádej
a planúcu lásku k Pánovi, aby sme mohli
spolu s tebou povedať:*

*„Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“
Pomôž nám stať sa apoštolmi, ktorí verne
slúžia tvojej Cirkvi,
a svedkami tvojej pravdy a krásy uprostred
temnôt našej doby.*

*S tebou chválime Boha nášho Otca:
„Jemu buď sláva, v Cirkvi a v Kristovi na
veky vekov.“
Amen.*

Európske voľby: čo to pre nás znamená?

(pokračovanie zo strany 1)

Prvou vecou, ktorú treba o Európskom parlamente vedieť je, že ide o parlament v pravom zmysle slova. Parlament, ktorý schvaľuje väčšinu európskych právnych predpisov, je to miesto kam ľudia prichádzajú vyjadriť svoj nesúhlas, miesto, kde sa stretávajú politické myšlienky a ideály, občas vzájomne nezlučiteľné, občas schopné nájsť spoločnú cestu. Vytvárajú sa spojenectvá, prijímajú sa

dohody, robia sa kompromisy, ale nakoniec zostávajú víťazi a porazení. Inými slovami, je to bežné fungovanie demokratickej politiky, občas slávne, inokedy neslávne. Preto s poslancami európskeho parlamentu treba rátať. Títo ľudia prijímajú rozhodnutia, ktoré sa nás priamo dotýkajú. Činnosť parlamentu je často výlučne praktická, právne predpisy, ktoré schvaľuje priamo ovplyvňujú náš každodenný život. Parlament sa zaoberá významnými otázkami, pred ktorými stojíme, a ktoré sa dajú riešiť len na európskej úrovni. Globálne otepľovanie, bezpečnosť dodávok energie, tlaky spôsobené migráciou, ekonomická globalizácia, finančná stabilita (alebo nestabilita), hrozba terorizmu, konkurencie schopnosť v meniacom sa svete, sociálny model, ktorý sme prijali a naše kultúrne, duchovné, umelecké a jazykové dedičstvo – to všetko sú témy, s ktorými musí parlament zápasiť. Je pravda, že európsky systém trochu naháňa hrôzu. Nariadenia, smernice, vrcholné schôdzky, Komisia, Rada, postupy, abecedná zmes skratiek, vlajky a nerozpoznatelné budovy sú úradmi. A to všetko sa odohráva v dvadsiatich troch jazykoch, vrátane slovenčiny. Ale nezabudnime, že v jadre systému je jeden orgán, ktorý je v podstate veľmi jednoduchý. Je to miesto, kde ľudia vyslaní voličmi Európy – ľuďmi zdieľajúcimi ich názory (nech sú už ich záujmy akékoľvek ...?), kde ľudia, ktorí sú tam na to, aby zastupovali ich záujmy – prijímajú, pozmeňujú a dopĺňajú alebo zamietajú návrhy, ktoré predkladá tá hrozivá mašinéria.

Kto len vkročí do Bruselu alebo Štrasburgu, kde sa konajú plenárne zasadnutia Európskeho parlamentu, cíti vzrušenie. Kolóny automobilov

prepravujú ulicami zahraničných predstaviteľov a predsedov vlád EÚ, ministrov zo všetkých kútov nášho kontinentu. Podnikatelia, výskumníci a úradníci si podávajú kľučky s odborníkmi.

Možno si niektorí povieť, čo nám to píše ..., ale neverili by ste, že i voľby do Európskeho parlamentu sú úzko prepojené s našou celoslovenskou a regionálnou politikou. A nám ako obci, ktorej si myslím, že sa darí (momentálne rekonštruujeme kultúrny dom z fondov EÚ) by sme mali prijať rozhodnutie, prísť a vyslať ľudí, ktorí pre našu obec niečo urobili a stále robia.

Verím, že prídete a podporíte rozvoj svojej obce.

Miroslav Fabian
starosta obce

Svet bude o to krajší, o čo budeme my lepší

(pokračovanie zo strany 1)

V nedeľu 17. mája krátko pred 10. hodinou sa pohol liturgický sprievod z Farského úradu smerom do kostola. Bol o čosi početnejší a slávnostnejší ako zvyčajne. Za spevu piesne *Veľký kňaz k nám dnes prichádza* sme medzi sebou vítali diecézneho otca biskupa Mons. Františka Tondru. Do liturgického sprievodu sa zaradili aj birmovanci s birmovnými rodičmi, ktorým prišiel otec biskup vyslúžiť sviatosť birmovania. K prijatiu sviatosti kresťanskej dospelosti sa pripravovali od jesene minulého roku na pravidelných nedeľných stretnutiach, zapájali sa do liturgického diania na sv. omšiach, mesačne pristupovali k sviatosti zmierenia a prijímali Eucharistiu. Znak daru Ducha Svätého prijali 48 birmovanci, medzi nimi 5 dospelí, po homílii. V nej otec biskup spomenul nástrahy tohto sveta, ktoré ohrozujú vieru a morálku a dary Ducha Svätého prijaté v birmovaní sú tu ako pomoc v správnej orientácii. Duch Svätý vedie k tomu, aby sa kresťan odvážne prejavil ako kresťan a vydal svedectvo pred inými.

V nadpise článku je citát z napomenutia otca biskupa, ktoré dostali birmovanci po prijatí sviatosti. Za to, aby bol svet krajší, to znamená, aby sme boli my všetci o čosi lepší, pripájame modlitby aj ostatní veriaci klčovskej farnosti.

Mgr. Viktor Pardel'
kaplán

(fotky zo slávnosti birmovania nájdete na str. 8)

Rok svätého Pavla

(pokračovanie zo strany 1)

Prvý list Solúnčanom

List bol napísaný v meste Korint okolo roku 50 – 51 po Kr. Je najstarším zo spisov Nového zákona. Pavol listom upevňuje veriacich, ktorí uverili v Krista pri jeho ohlasovaní v Solúne, aby pokračovali v ceste, na ktorú vykročili. Poukazuje na skutočnosť, že ich viera pochádza od Boha, ktorý ich povolal. Boh dokončí dielo, ktoré začal napriek skúškam, ktoré musia podstúpiť.

Ukončenie listu obsahuje záverečné povzbudenie: ako sa autori listu modlia za adresátov, tak žiadajú od adresátov, aby sa modlili za nich.

Druhý list Solúnčanom

List bol zostavený v Korinte. Reaguje na nesprávne chápanie druhého Ježišovho príchodu. Najvýraznejšou charakteristikou listu, ktorá ho odlišuje od ostatných, je Pánov deň, čas jeho príchodu a udalosti, ktoré mu budú predchádzať.

Pavol hovorí o človeku nepravosti, ktorého nazýva aj synom zatratenia. Je predstavený ako ten, ktorý sa protiví Bohu, stavia sa nad Boha a robí sa Bohom. Aj v tomto liste Pavol pokorne prosí o modlitbu, aby sa Božie slovo šírilo po celom svete.

V závere pozýva Solúnčanov k spoluúčasti na Kristovom znášaní utrpenia. Aj v pohanskom prostredí majú vydávať svedectvo slovom a životom.

Prvý list Korint'anom

List je najdlhším spomedzi listov, ktoré Pavol napísal cirkevným obciam. Pavol ho napísal v Efeze okolo roku 54 po Kr. List je krásnym svedectvom Pavlovej otcovskej starostlivosti o kresťanské spoločenstvá, ktoré založil.

List sa dotýka rozličných otázok. Hovorí o rozdeleniach medzi kresťanmi; o manželstve;

o pannách; o mäse obetovanom modlám; o eucharistii; o daroch Ducha; atď.

Pavol sa dotýka aj rôznych druhov chariziem. Vrcholom všetkých chariziem je láska, ktorej venuje známy hymnus v 1 Kor 12,31 – 13,13. Keďže všetky pochádzajú od jediného svätého Boha, nemôžu ísť charizmy proti kresťanskej viere.

Druhý list Korint'anom

Na základe slov v liste môžeme povedať, že počas pobytu v Efeze Pavol navštívil aj Korint.

Dôležitým a aktuálnym aj pre dnešnú dobu je vysvetlenie dôvodu zbierky pre chudobných jeruzalemskej komunity veriacich. Pavol ponúka hlbokú teologickú motiváciu založenú na tajomstve Kristovho vtelenia. Ak má kresťan účasť na božskom – nadprirodzenom živote, musí mať účasť aj na tom ľudskom – pozemskom živote, ktorý prijal Kristus. Ako pozemské pôsobenie Krista nebolo usmerňované čiastkovou zisťnou dobrotou, ale nezisťnou všetko zahŕňajúcou dobrotou, podobne má aj kresťan žiť svoj vzťah s bratmi a sestrami nie ako príležitostné jednorazové prejavy dobroty, ale ako neustálu otvorenosť voči druhým.

List Galat'anom

List je dôležitý pre náuku a pre bohaté autobiografické údaje. Čitateľa v liste upúta Pavlova horlivosť za Kristovo evanjelium a veľmi otvorený štýl. Niektorí sa snažili zdiskreditovať Pavlovu osobu. Tvrdili, že Pavol je menej než ostatní apoštoli, ktorých priamo vybral Ježiš Kristus a žili bezprostredne s Majstrom a že Pavlovo učenie je v protiklade s učením skutočných apoštolov.

Kristus nás oslobodil, aby sme boli Božími synmi a aby sme mali účasť na prisľúbeniach. Pre Pavla je najvyšším znakom slobody láska. Ide teda o slobodu, ktorá nachádza svoju realizáciu v láske. Nejde o abstraktný cit, ale o konkrétny prejav služby bližným.

List Filipanom

Pavol mal osobitný vzťah ku komunite vo Filipách. Napísal im list z Efezu okolo roku 55 po Kr. Od prvých riadkov je písaný veľmi priateľským a pokojným tónom. List sa niekedy označuje názvom „List radosti.“ Z listu je cítiť, že Pavol je duchovným otcom kresťanskej komunity.

Hlavnou časťou listu je nádherný hymnus, ktorý je oslavou Krista. Kristus sa počas svojej pozemskej existencie zriekol svojej hodnosti pred

ľuďmi. Nenárokoval si na svoju rovnosť s Bohom. Vrcholným spôsobom sa to prejavilo na kríži. K tejto pokore nabáda Pavol aj Filipánov. Príklad Krista, jeho pokora a poníženosť počas jeho pozemského života má pomôcť Filipánom v boji proti dvom hlavným nepriateľom bratskej lásky – pýche a egoizmu.

List Rimanom

Ide o jediný list napísaný komunite, ktorú Pavol osobne nepoznal. Kresťanstvo sa dostalo do Ríma ešte pred príchodom ktoréhokolvek apoštola. Pavol píše spoločstvu, ktorému predstavuje svoju náuku, svoju teológiu, všetko, čo si naozaj myslí a cíti ohľadom Kristovho evanjelia a ako ho žije. Apoštol napísal list v Korinte niekedy okolo roku 58 po Kr.

Hlavnou témou listu je téma spravodlivosti a ospravedlivenia. Viera je jediným spôsobom, ktorý vedie k ospravedliveniu. Keď Pavol hovorí o spravodlivosti, ona je predovšetkým Božou vlastnosťou a človek ju získava, keď pozitívne odpovedá na Božie spásanosné konanie. Pavol predstavuje Abrahámovu vieru ako kresťanskú vieru. Na jeho osobe sa potvrdzujú slová, že je praotcom všetkých veriacich.

List Filemonovi

Je najkratším Pavlovým listom. Má iba 335 slov. Pavol v ňom vyzýva svojho priateľa Filemona, aby prijal otroka Onezima. List napísal vo väzení v Ríme okolo roku 62 po Kr. Obsah odhaľuje Pavlovu dobrotu a pozornosť pre potreby druhého človeka.

Oslovuje Filemona titulom „spolupracovník.“ Filemon bol teda zaangažovaný v ohlasovaní evanjelia. Tento vzťah začal počas Pavlovej tretej misijnej cesty v Malej Ázii, keď Pavol získal Filemona pre kresťanstvo.

List Kolosanom

List spolu s Listom Filipánom, Efezanom a Filemonovi sa označujú názvom „listy z väzenia.“ Pavol list napísal vo väzení v Ríme niekedy okolo roku 62 po Kr.

List je známy vďaka kristologickému hymnu (Kol 1,15 – 20), ktorý našiel svoje miesto v Liturgii hodín, ako aj v čítaniach pri svätej omši. Kristus je obrazom neviditeľného Boha, lebo

skutočný charakter Boha sa dokonalým spôsobom zjavuje v Ježišovi Kristovi. V ňom sa neviditeľné veci stávajú viditeľnými. Kristus je obrazom Boha, lebo má podiel na rovnakej Božej nekonečnosti.

Kristus nie je ako prvý zo stvorených vecí, ale ako ten, cez ktorého všetko stvorenstvo prichádza k bytiu.

List Efezanom

Pavol napísal tento list v rímskom väzení okolo roku 62 po Kr. List obsahuje krásny chválospev.

Kresťanské manželstvo je pozvané napodobniť vzťah Krista so svojou Cirkvou. Ak hovorí, že „muž je hlavou ženy“, nechce spochybniť rovnosť medzi mužom a ženou, veď obaja boli stvorení „na obraz a podobu Boha“, ale chce poukázať na rozdielne úlohy, ktoré na seba prijímajú manžel a manželka v manželskom spojení. Muž má vidieť a chápať svoju úlohu so zreteľom na spásu manželky.

Kristus miluje svoju Cirkev a to má byť vzorom pre manželov. Manžel má milovať manželku ako seba samého, tak ako Kristus vydal seba samého za Cirkev, lebo keď muž miluje manželku, miluje seba samého.

Pastorálne listy

Týmto názvom sú označené Prvý a Druhý list Timotejovi a List Títovi z dôvodu, že obsahujú pokyny ohľadom pastorácie.

Listy predstavujú kresťanské komunity ako dobre organizované a usporiadané spoločenstvá. Na čele kresťanských komunit stoja biskupi a presbyteri, ktorí nesú zodpovednosť za vieru, život a jednotu kresťanského spoločenstva. Spomínajú sa diakoni, evanjelisti, učitelia, vdovy a pod. Vzniku okolo roku 90 po Kr. z pera niektorého Pavlovo učeníka.

Skutočnosť, že aj po smrti Pavla vznikajú listy písané v jeho mene poukazuje na Pavlovu veľkosť a autoritu v kresťanských spoločenstvách. Týmto spôsobom mohlo byť jeho slovo „aktualizované“ pre cirkevné komunity. Pastorálne listy tak účinným spôsobom spájali Pavlovu osobu s prítomnou situáciou a napomáhali zachovať v komunitách pravosť Kristovho evanjelia, ktoré Apoštol ohlasoval.

PhDr. Peter Pekarčík
prevzaté a upravené z webu

Dobrovoľný Hasičský Zbor

Dňa 04.05.2009 je deň svätého Floriána, ktorý je patrónom všetkých hasičov na celom svete. Pri tejto príležitosti výbor DHZ Klčov v spolupráci s obecným úradom v Klčove pripravil pre našich členov DHZ Klčov a pre náš dorast DHZ Klčov a deti ktoré reprezentujú našu obec na súťažiach Plameň malé prekvapenie. Po dlhodobom výbere a jednaniach z obecným úradom sme zakúpili do našej organizácie novú požiarnu striekačku značky Tohatsu VC82ASE, ktorú sme si boli osobne prevziať v Českej republike v obci Slavíč pri Hranicích na Moravě dňa 26.04.2009. Na zakúpenie tejto striekačky ale sme museli najprv zohnať peniaze, čo sa nám podarilo hlavne vďaka obetavosti členov DHZ Klčov ktorí sa nezištne zúčastnili na veľkej jarnej brigáde v obci a vďaka ich obetavosti sa nám požadovaná suma podarilo zabezpečiť. Za čo im patrí veľké vďaka. Termín predstavenia striekačky nebol vybraný náhodne, ale bol naplánovaný na sviatok svätého Floriána. Na výročnej členskej schôdzi bolo oznámené že dňa 02.05.2009 sa bude konať členská schôdza DHZ Klčov a dňa 03.05.2009 bude slávnostná sv. omša venovaná našim dobrovoľným hasičom. Dňa 02.05.2009 o 18,00 hod. sme sa stretli pred požiarnou zbrojnicou kde sme si predstavili novú požiarnu striekačku a mimoriadne povýšili členov DHZ Klčov. Do hodnosti Starší hasič boli povýšení títo členovia DHZ Klčov: Tomáš ŽELINSKÝ, Jozef KAPUSTA, Lukáš POLLÁK, Michal ONDRUŠ, Slavomír ĎUMBALA, Vladimír DZURILLA a Lukáš BENDŽALA. Do hodnosti Vrchný hasič títo členovia DHZ Klčov: Dávid POLLÁK, Branislav OLEKŠÁK, Dáriuš DZURILLA a Štefan GALLOVIČ, do hodnosti Rotník títo členovia DHZ Klčov: Tomáš POLLÁK, Lukáš GALLOVIČ, Tomáš POLLÁK (č. d. 75), Michal KAPUSTA, Martin WÁGNER, Lukáš FABIÁN, Ján DZURILLA a David SEDLÁŘ, do hodnosti Zbormajster títo členovia DHZ Klčov Imrich BERKO, Miloš TALPÁŠ, Jozef WÁGNER a Rastislav BERKO, do hodnosti Starší zbormajster títo členovia DHZ Klčov Marcel DZURILLA, Ján BERKO, Michal ČISÁR, Pavol TALPÁŠ,

Radomír TOMEČKO a Štefan DZURILLA. Hodnosť Nadzbormajster získal člen DHZ Klčov Rastislav ZÁHRADNÍK a hodnosť Mladší technik členovia Milan DZURILLA a František BENDŽALA. Menovaným do hodnosti v mene svojom i v mene celého výboru DHZ Klčov blahoželáme. Na spomínanú schôdzu bolo zabezpečené i občerstvenie a boli pozvaní aj zástupcovia nášho farského úradu. Dňa 03.05.2009 sme mali svätú omšu, pri ktorej nám náš pán farár Amantius Akimjak posvätil novú požiarnu striekačku. Výbor DHZ Klčov týmto ďakuje všetkým členom DHZ Klčov ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k možnosti takto krásne osláviť sviatok svätého Floriána. Ešte raz vďaka!

Veliteľ OHZ David Sedlář

Služba diakona

Ak sa v dnešnej dobe povie diakon, väčšina ľudí nevie, o koho ide. Veriaci si nanajvýš predstavia mladého muža oblečeného v bielom so šerpou naprieč ramenom. Popríklad si všimnú, že okrem „ministrovania“ pri oltári môže čítať evanjelium, kázať, krstiť, sobášiť, pochovávať. Taký je pohľad zvonka. Kto diakon v skutočnosti je? Akú službu zastáva? V Cirkvi sa s diakonmi stretávame od najstaršej tradície. Apoštoli, keďže nestíhali zvládať aj službu Božieho Slova, aj vybavovať praktické záležitosti v jednotlivých cirkevných obciach, vyvolili si sedem osvedčených mužov, plných Ducha Svätého, aby službu pri stoloch vykonávali práve oni. Aj zo Skutkov apoštolských sa dozvedáme o pôsobení diakonov. Azda najznámejší z nich je sv. Štefan, ktorý ohlasovaniu Božieho Slova obetoval svoj život. Je prvým mučeníkom. Ďalším diakonom, známym zo Skutkov apoštolor je Filip. Ten sa odhodlal hlásať Pána Ježiša v Samárii, teda

medzi ľuďmi, ktorými väčšina Židov opovrhovala. Tiež je známe, že Filip pokrstil vysokého hodnostára etiópskej kráľovnej. Mnoho diakonov je známych z dejín Cirkvi a tiež mnohí z nich potvrdili svoje svedectvo vlastnou krvou, ako napr. sv. Vavrínek alebo sv. Vincent. V súčasnosti poznáme v Cirkvi, podobne ako v minulosti, dve formy diakonátu: trvalú a prechodnú v rámci prípravy na prijatie kňazskej vysviacky. Trvalá forma sa týka ženatých mužov, ktorí sa tak dávajú do zvláštnej služby kresťanských spoločností. Druhá forma sa vyžaduje od tých, ktorí sa v budúcnosti chcú stať kňazmi. Títo pri diakonskej vysviacke prijímajú na seba záväzok celibátu a modlitby breviára.

www.mladymissionar.sk

Práve táto druhá forma sa týka aj nás, bohoslovcov piateho ročníka na Spišskej Kapitule. Diakonskú vysviacku prijmem, ak Pán Boh dá, 18. júna tohto roku z rúk otca biskupa Františka Tondru v Katedrále svätého Martina o 15.00, aby sme sa novým a vynikajúcim spôsobom zasvätili Kristovi, aby sme s nerozdeleným srdcom prilipli k nemu, aby sme sa plnšie mohli venovať Bohu i ľuďom, aby sme pohotovejšie mohli pracovať na diele duchovnej obnovy sveta. Možno sa pýtate, ako to prežívam ja osobne? Myslím si, že celkom spokojne, jednoducho a skromne. Beriem to ako skutočný a nezaslúžený dar od Boha. Lebo iba z Božej milosti som tým, čím som. Je to obzor, ktorý sa mi pomaly bude otvárať. No nie všetko, čo človek prežíva, predovšetkým vo svojom vnútri, vo svojom srdci, možno adekvátne vypovedať navonok. Myslím, že celá formácia v našom kňazskom seminári ma naučila a stále učí prijímať, uvažovať a prehodnocovať život. Dostávam tu veľmi veľa. No teraz nastáva čas, keď budem odovzdávať to, čo som načerpal a svedčiť o tom, ako Boh koná v mojom živote, ako koná a zjavuje svoju lásku. Lebo najdôležitejšie v živote každého kresťana je, aby bol vnímavý na Božie pôsobenie a vytrvalo o ňom svedčil. Svedčiť o veľkých Božích skutkoch. A to pokladám za najdôležitejšie v mojej službe. Veľmi sa teším z toho, čo mi Boh uštedril a túto radosť chcem dávať stále ďalej a ďalej, či u nás doma alebo kdekoľvek inde. Nech mi v tom Pán Boh pomáha!

*So srdečným pozdravom váš seminarista
Jozef Dobrovič*

Kristus v uliciach našej farnosti

V roku 1986 Američania natočili historický film *Misia*. Záverečná scéna filmu končí eucharistickou procesiou uprostred boja. Dej *Misie* sa odvíja v 18. storočí v hlbokých amazonských pralesoch. Do pralesa prichádzajú jezuitskí misionári, aby zvestovali evanjelium domorodému obyvateľstvu. V misii nachádzajú útočisko mnohí domorodci, ktorí tam prichádzajú z nebezpečnej džungle. Pokoj však narušia svetské záujmy panovníkov o územie misie. Keď sa domorodci rozhodnú, že neopustia miesto, urobia rovnako i misionári. Nasleduje vojenská akcia, ktorá zničí celé misijné dielo a padne väčšina domorodcov aj ich kňazov. Vojaci strieľajú do ľudí, ktorí sa bránia útoku. Strelba je nasmerovaná aj do zástupu okolo otca Gabriela, ktorý má v rukách monštranciu. Keď po jednom z výstrelov padne mŕtvy, preberá monštranciu ďalší zo zástupu a procesia pokračuje ďalej. Tí, ktorí útok nariadili a viedli, na otázku biskupa, či to muselo byť odpovedajú, že svet je dnes taký. Biskup odmietne ich odpoveď s tým, že svet je taký, aký ho robíme my ľudia.

Vo štvrtok 11. júna slávime sviatok Božieho Tela (Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi). Pápeži v Ríme slávia tento deň kľačiac na kolenách pred Kristom v Oltárnej Sviatosti. Benedikt XVI. začne liturgiu tradične v Bazilike svätého Jána v Lateráne a procesiou prejde do Baziliky Panny Márie Snežnej. V prvom roku pontifikátu v homílii zneli tieto slová: „Na sviatok Kristovho Tela a Krvi Cirkev opäť prežíva tajomstvo Zeleného štvrtku vo svetle zmŕtvychvstania. Aj na Zelený štvrtok sa koná eucharistická procesia, ktorou Cirkev opakuje Ježišovu cestu z Večeradla na Olivovú horu. Na procesii Zeleného štvrtku Pán sprevádza Cirkev na Olivovú horu. V modliacej sa Cirkvi žije túžba bdieť spolu s Ježišom, nenechať ho samého v noci sveta, v noci zrady, v noci ľahostajnosti mnohých. Na sviatok Božieho tela sa vydávame na cestu s Kristom v radosťi vzkriesenia a zmŕtvychvstalý Pán ide pred nami. V tejto sviatosti je Pán vždy na ceste do sveta. Nesieme Krista prítomného v podobe chleba do ulíc našich miest a tieto ulice, tieto domy –

náš každodenný život – zverujeme jeho dobrote. Naše ulice sú Ježišovými ulicami! Naše domy sú domy pre neho a s ním! Jeho prítomnosť preniká náš každodenný život. V tomto geste kladieme pred jeho oči utrpenie nemocných, osamelosť mladých i starých, pokušenia, strach – celý náš život. Naša procesia chce byť veľkým a verejným požehnaním: Kristus osobne je Božím požehnaním pre svet, lúč jeho požehnania dopadá na všetkých nás.“

S eucharistickou procesiou prejdeme ulicami našej klčovskej farnosti po večernej sv. omši na sviatok Božieho Tela. Nech sú potom i naše nasledujúce dni eucharistickou procesiou, keď Kristus bude skrze nás vstupovať do tohto sveta. Eucharistia mení tvárnosť ľudských srdc, vstupuje do nich a pretvára ich. A hoci tento svet je síce Boží, má tvár, ktorú mu slobodne vtlačajú ľudia.

Viktor Pardel'

Fotky zo slávnosti Prvého svätého prijímania

Fotky zo slávnosti birmovania

